

AKILLI ATi

Yazarlar:

Uzm. Psk. Ayşenur Güngör ve Yağmur Artukmaç

Resimleyen:

Efecan Sezer

© Bilgi Yayınevi Basım Dağıtım Kitabevi ve Kırtasiye A.Ş.

1. Basım
Mart 2025

ISBN 978 - 975 - 22 - 1388 - 3

Yayıma Hazırlayan: Yağmur Saygılı
Düzeltili: Ertuğrul Ogan
Grafik Uygulama: Didem Kestek
Kapak ve Resimler: Efecan Sezer

Madalyon Psikiyatri Merkezi tarafından onaylanmıştır. Anne ve babalara önerilir.

BİLGİ YAYINEVİ • 8887

Meşrutiyet Cd., No: 46/A, Yenışehir 06420 / ANKARA

Tlf.: (0-312) 434 49 98/ 434 49 99/ 431 81 22 • Faks: (0-312) 431 77 58

www.bilgiyayinevi.com.tr • info@bilgiyayinevi.com.tr

Sertifika No: 15033

Baskı ve Cilt: Emsal Matbaa Tanıtım Hiz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Bahçekapı Mah., 2477. Cd., No: 6 Etimesgut / ANKARA

Tlf.: (0-312) 278 82 00 • Faks: (0-312) 278 82 30

Sertifika No: 46753

Öğle teneffüsünde Ati ve arkadaşları hep birlikte okul bahçesine çıktılar ve saklambaç oynamaya karar verdiler. Ati saklambaç oynayacağı için çok mutluydu.

Zeyno, “Ati sen geçen sefer hiç ebe olmadın! Bu sefer sen ebe ol” dedi. Ati ebe olmak istemese de, “İyi, tamam” diyerek ebe olmayı kabul etti.

Ağaç gövdesine koluyla yaslanıp gözlerini kapattı ve saymaya başladı: “1-2-3-4-5-6-7-8-9-10. Önüm arkam sağım solum sobe! Saklanmayan ebe!”

Ati sayarken herkes bir tarafa dağıldı.

Aydın, Atatürk heykelinin altına; Zeyno, köşedeki ağacın arkasına; Emir küçük bir çalının ardına; Çağatay ise merdivenin hemen yanına saklandı.

Ati gözlerini açıp arkadaşlarını aramaya başladı.
Bir yandan da sobeleme ağacını gözden kaçırmamaya çalışıyordu.
O sırada Zeyno koşarak yerinden fırladı ve Ati'yi sobeledi. "Sobeee!"

“Tüh bee! Kaçırıldık!” dedi Ati. “Neyse diğerlerini hemen bulurum şimdi” diyerek aramaya devam etti. Merdiven kenarından Çağatay

fırladı bu defa. O da gizli gizli yaklaşıp Ati’yi sobeledi.

Ati ikinci defa sobelendiği için kaygılanmaya başlamıştı. Yeniden ebe

olmak istemiyordu. Bu oyunu saklanmayı sevdiği için oynuyordu.

Okulun arka duvarına doğru ilerlerken Aydın ve Emir’i gördü.

“Gördüm sizi!” diye bağırdı. Aydın ve Emir koşarak ağaca doğru

ilerledi. Ati de onlara yetişmeye çalıştı ancak ikisi de

hızlı davranıp Ati’yi sobeledi.

Arkadaşları, “Ebeleyemedi kiiii... Ha ha ha... Biz ebeledik seni! Ebe yine sensin Atiiii!” diyerek güldüler.

Ati, “Zaten ebe olmak istemiyordum, şimdi yine ebe olacağım, hep böyle oluyor, hiçbir zaman istediğim olmuyor!” diye düşünerek kendini çok mutsuz hissetti. Ayrıca arkadaşlarının gülmesi onu çok üzmüştü. Hep onu ebe yaptıklarını ve kimsenin onu sevmediğini düşünüyordu.